

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Odi/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122431048
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122431048.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 6Odi/16/2022

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou Ing. Mgr. Zuzanou Dinkovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E. F. D., právna zastúpeného: JUDr. Lucia Sklenárová, advokátka so sídlom SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

12 6Odi/16/2022

- I. Súd žalobu žalobcu zamietá.
- II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

11 6Odi/16/2022

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 05.10.2022, ako veriteľ dotknutý oddĺžením, domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. e) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) (úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti), podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR (dlžník nebol platobne neschopný), podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (mal snahu poškodiť svojho veriteľa) a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Odk/457/2021 zo dňa 2.12.2021, publikovaným v OV č. 236/2021 dňa 9.12.2021, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka a za správcu bol ustanovený správca JUDr. Jana Jandová, so sídlom kancelárie Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, značka správcu S1295, pričom oznámením správcu zo dňa 2.3.2022 zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. 42/2022 dňa 2.3.2022 bol konkurz zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata dlžníka nepokryje náklady konkurzu. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. 5111591539 zo dňa 12.4.2016, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom žalovanému vo

výške 17.000 eur, pričom Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE zo dňa 9.12.2019 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Po vydaní platobného rozkazu žalovaný neuhradil pohľadávku žalobcu ani len čiastočne, až súdny exekútor na podklade exekučného titulu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 33Up/11/2021 zo dňa 18.1.2021 vymohol od žalovaného zrážkami zo mzdy v období od 10/2021 do 12/2021 sumu 3.026,84 eur, ktoré boli po odpočítaní trov súdneho exekútora zaslané žalobcovi v sume 2.300,39 eur. Následkom vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného však bola exekúcia voči žalovanému, vedená v prospech žalobcu, zastavená. Podľa žalobcu, žalovaný nenaplnil podmienku platobnej neschopnosti a napriek dostatočnému príjmu odmieta dobrovoľne uhradiť svoje záväzky, pričom sa rozhodol zbaviť svojich záväzkov prostredníctvom inštitútu oddĺženia, čo nemožno považovať za poctivý zámer. Podľa neho žalovaný úmyselne zneužil inštitút oddĺženia, pričom rozhodnutie o povolení oddĺženia bolo dôvodom na bezodkladné rozhodnutie o zastavení exekúcie, čoho následkom bolo odblokovanie mzdy dlžníka. Ďalej tvrdil, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu mal snahu poškodiť svojich veriteľov, alebo zvýhodniť niektorého zo svojich veriteľov, pričom využitím inštitútu oddĺženia evidentne poškodil svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nenaplnil podmienky platobnej neschopnosti. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonal žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že pred jeho vyhlásením boli vykonávané zrážky zo mzdy v nie nepatrnej výške, pričom žalovaný je v produktívnom veku. Trval na tom, že žalovaný mal a má finančné prostriedky na riadne plnenie svojich záväzkov voči veriteľom a napriek tejto skutočnosti účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, kde ho súd zbavil všetkých jeho povinností na zaplatenie pohľadávok svojich veriteľov. Žalovaný podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodil stav domnejšej platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na konkurzu, čím zneužil inštitút oddĺženia. Žalobca na záver poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava č. k. 8Odi/1/2018-133 z 18.10.2018 a rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 36Odi/1/2019-79 zo dňa 06.11.2019.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že ju žiada ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že oddĺženie využil po tom, ako nebol schopný splácať svoje dlhy, kedy mu už po strhnutí všetkých exekučných zrážok financie nestačili na zabezpečenie základných potrieb, v dôsledku čoho považoval takéto žitie za nedôstojné a v prípade, že by neprešiel osobným bankrotom, tak by sa z dlhov nikdy nevymanil. Okrem žalobcu mal ďalšie dlhy voči veriteľom Intrum Iustitia, Poštová banka a.s. a vyživovaciu povinnosť priznanú súdom. Vždy pracoval, avšak v roku 2019 bol istý čas nezamestnaný a preto začal mať problémy so splácaním, kedy sa dostal do kolotoča dlho a prestal byť schopný splácať svoje záväzky. Keď sa neskôr zamestnal, boli mu vykonávané zrážky zo mzdy na výživné a voči G. H. I., po exekúcii zo strany žalobcu mu už nezostávalo na živobytie potrebné zabezpečenie, kedy mu po zrážkach zo mzdy zostávalo 150-180 eur, z čoho nevedel pokryť všetky svoje základné potreby. Okrem vyživovacej povinnosti voči dcére, kedy mu exekútor strháva sumu 111,60 eur mesačne, mu od apríla 2021 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči synovi. Uviedol svoje príjmy cca 1.300 eur mesačne a mesačné výdavky 500 eur prenájom bytu spolu s partnerkou, ktorá má príjem z rodičovského príspevku v sume 400 eur, ďalšie výdavky: tv + internet 30 eur, výživné na dcéru 111,60 eur, strava 400 eur, náklady na syna 300 eur (plienky, strava, hygienické potreby, oblečenie, obuv, zdravotná starostlivosť), cestovné do práce 20 eur, hygienické potreby do domácnosti 80 eur (pracie prášky, čistiace prostriedky, toaletný papier), oblečenie a obuv žalovaného a jeho partnerky 100 eur, osobné hygienické potreby oboch 50 eur, bežná zdravotná starostlivosť oboch 20 eur, splátky za spotrebiče do domácnosti 50 eur, telefón oboch 50 eur. Mal za to, že napriek tomu, že pracoval a mal úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, tak nemohol plniť všetky svoje záväzky, nechcel zneužiť inštitút oddĺženia ale využiť novú možnosť svojho úpadku. Po zrážkach mu zostávalo len minimum, majetok nemal žiadny a hodnota záväzkov významne prekračovala hodnotu majetku. Tvrdil, že spĺňal podmienku platobnej neschopnosti, pričom išlo o stav trvalý a nie prechodný, pretože v čase podávania návrhu nebol schopný po splatnosti záväzkov plniť viac ako 180 dní. Poukázal na to, že jeho správanie po oddĺžení bolo a je zodpovedné, nijakým spôsobom sa nezadlžuje, snaží sa správne ekonomicky žiť z príjmov, ktoré nadobúda v práci, riadne si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom. Namietal tvrdenie žalobcu, že keby bol pravidelne splácal dlhy, mohol ich uhradiť, pretože aj napriek tomu, že sa snažil, dlhy stále existovali a nevedel sa z nich vymaniť. Na záver dodal, že ako dlžník osvedčil svoj poctivý zámer, v konkurznom konaní poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť a po oddĺžení sa opätovne zaradil do spoločnosti a plní si svoje povinnosti, nemá iné dlhy a žije konečne normálnym životom.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril tak, že súdny exekútor v rámci výkonu exekučnej činnosti vykonal zrážky zo mzdy žalovaného v období od 10/2021 do 12/2021 v celkovej výške 3.026,84 eur,

z ktorých suma 2.300,39 eur bola v prospech žalobcu, pričom následne žalovaný účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, hoci mohol aspoň čiastočne uhrádzať svoje záväzky. Žalovaný sa mohol aj dohodnúť na splátkovom kalendári s exekútorom alebo na inom spôsobe riešenia, namiesto toho zneužil inštitút oddĺženia, aby sa zbavil svojich záväzkov v celom rozsahu. Žalovaný mal aj má dlhodobý príjem z pracovnej činnosti, ktorý mu umožňuje aj naďalej splácať svoje záväzky, pri podaní návrhu na vyhlásenie nebol platobne neschopný vzhľadom na jeho príjmy. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 36Odi/4/2022 zo dňa 23.11.2022. Hoci bol žalovaný schopný aspoň čiastočne splácať svoje záväzky, rozhodol sa riešiť situáciu formou oddĺženia v konkurze s tým, že sa vyhne čo i len aj čiastočnému splácaniu dlhov, čo dôvodne spochybňuje poctivý zámer žalovaného a jeho úprimnú snahu o riešenie dlhov. Účelom inštitútu oddĺženia nemôže byť nedôvodná ochrana dlžníka pred veriteľmi, zákonodarca dlžníkovi neposkytuje možnosť zbaviť sa dlhov na úkor veriteľov. Žalovaným uvádzaná ťažká životná a finančná situácia je spôsobená jeho konaním, za ktoré musí sám niesť následky, pričom žalovaný sám uviedol, že spravil v živote niekoľko rozhodnutí, ktoré ho dostali do tejto situácie. Po vyhlásení konkurzu žalovaný nekontaktoval žalobcu za účelom riešenia dlhu, čo spochybňuje jeho poctivý zámer. Mal za to, že žalovaný využil právnu úpravu orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy, čo však na osobu žalovaného neplatí.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril tak, že poprel žalobcom tvrdené zneužitie inštitútu oddĺženia, napriek tomu, že mal príjem, nebol schopný splácať dlhy voči viacerým veriteľom, čo malo negatívny dopad na život jeho rodiny a na osoby odkázané na jeho výživu a starostlivosť, pretože po vykonaných zrážkach nevedel pokryť nielen svoje základné potreby, ale aj potreby jeho maloletých detí. Dodal, že rozhodnutie, na ktoré žalobca poukázal, nie je možné použiť na tento prípad, pričom ide o rozhodnutie Okresného súdu, ktoré je jedným z mnohých vo veci zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer a súd musí vždy individuálne posúdiť poctivý zámer dlžníka ako aj jeho osobu.

5. Na prejednanie veci samej, súd určil termín pojednávania na deň 10.1.2024, na ktorý sa dostavili právny zástupca žalobcu, žalovaný a právna zástupkyňa žalovaného, pričom právnomu zástupcovi žalobcu bola zásielka s predvolaním na termín pojednávania doručená dňa 23.11.2023, žalovanému bola zásielka s predvolaním na termín pojednávania doručená dňa 13.11.2023, a jeho právnej zástupkyňi dňa 14.11.2023, súd tak konštatuje, že ich päťdňová lehota na prípravu na pojednanie v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná.

6. Na pojednaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd rozhodol v zmysle žaloby. Trval na tom, že preukázal nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

7. Právna zástupkyňa žalovaného sa na pojednaní vyjadrila tak, že so žalobou v celom rozsahu nesúhlasí a navrhla žalobu zamietnuť, pričom sa pridržala svojich písomných vyjadrení. Opätovne poukázala na to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť samotnej žaloby, a teda nepreukázal, že by dlžník nemal poctivý zámer alebo z nejakého jeho správania po podaní návrhu by bolo možné usúdiť, že by nevyňaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o postúpení pohľadávok spolu č. 1013/2019/CE zo dňa 9.12.2019 s prílohou, Oznamením o postúpení pohľadávky, Zmluvou o splátkovom úvere č. 5111591539 zo dňa 12.4.2016, Výpisom z úverového účtu, rozhodnutím o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného sp. zn. 2OdK/457/2021 zo dňa 2.12.2021, oznámením o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu zo dňa 2.3.2022, upovedomením o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 75Ek/2663/2021, platobným rozkazom sp. zn. 33Up/11/2021 zo dňa 18.1.2021, návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 22.7.2021, zaslaním prehľadu úhrad, upovedomením o zastavení exekúcie, životopisom dlžníka, zoznamom veriteľov, zmluvou o nájme bytu, poisťovacími zmluvami, potvrdením o výške príjmu zamestnanca.

9. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. 5111591539 zo dňa 12.4.2016, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom žalovanému vo výške 17.000 eur, pričom Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE zo dňa 9.12.2019 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 24.346,01 eur.

11. Žalobca v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Máriom Mičákom so sídlom exekútorského úradu Kollárova 39, 974 01 Banská Bystrica na podklade exekučného titulu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 33Up/11/2021 zo dňa 18.1.2021 vymohol od žalovaného zrážkami zo mzdy v období od 10/2021 do 12/2021 po odpočítaní trov súdneho exekútora sumu 2.300,39 eur.

12. Za nesporné súd vyhodnotil, že Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2OdK/457/2021 zo dňa 2.12.2021 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka – žalovaného, konkurz bol uznaný za hlavné insolvenčné konanie, za správcu bol ustanovený správca JUDr. Jana Jandová, so sídlom kancelárie Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, značka správcu S1295, súd vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu a súd oddlžil dlžníka – žalovaného tak, že dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze s výnimkou pohľadávok vylúčených z uspokojenia a nedotknutých pohľadávok v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Uznesenie bolo publikované v OV č. 236/2021 dňa 9.12.2021. Následkom vyhláseného konkurzu bolo zastavenie exekúcie voči žalovanému vedenej v prospech žalobcu. Žalobca svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil.

13. Oznamením správcu zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. 42/2022 dňa 2.3.2022 bol konkurz skončený z dôvodu, že konkurzná podstata dlžníka nepokryje náklady konkurzu.

14. Súd posúdil ako nespornú aj skutočnosť, že žalovaný mal v čase oddlženia pravidelný príjem

15. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo domáhať sa zrušenia oddlženia návrhom na zrušenie oddlženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddlžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

16. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

17. Podľa § 166g ods. 2 písm. c), f), h) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

18. Podľa § 166g ods.4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

19. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddlženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

20. Inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre jeho nepoctivý zámer je osobitným druhom sporového konania, v rámci ktorého súd vykonáva následnú kontrolu poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení, pretože pri vyhlásení konkurzu, jeho poctivý zámer neskúma (§ 166g ods. 5 ZKR). Podmienky na úspešné sa domáhanie zrušenia oddĺženia dlžníka, zákon taxatívne stanovuje v § 166f ods. 1 ZKR. Osobou s aktívnu legitímáciou na podanie návrhu, resp. žaloby, je každý veriteľ, ktorý súdu zdôvodní a doloží dôkazmi, v akom smere bol oddĺžením dlžníka dotknutý, to znamená ako tento proces, ktorý začal návrhom dlžníka s nepoctivým zámerom, ukrátil jeho konkrétne práva. Osobou pasívne legitímovanou je dlžník. Zároveň zákon vyžaduje aj včasnosť podania takého návrhu, pričom je stanovená prekluzívna lehota šesť rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Až po splnení všetkých vyššie uvedených podmienok podania žaloby na zrušenie oddĺženia dlžníka, súd pristúpi k posudzovaniu a skúmaniu poctivosti, resp. nepoctivosti zámeru dlžníka pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 a 2 ZKR. Súd posudzuje poctivý zámer u dlžníka postupom podľa § 166g ods. 3 a 4 ZKR. Následky, ktoré vyvoláva rozhodnutie súdu o zrušení oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru sú zakotvené v § 166f ods. 3 a 4 ZKR a tieto pôsobia voči všetkým veriteľom.

21. V danej veci súd pristúpil v rámci sporu k posudzovaniu podmienok za splnenia ktorých, sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru. Súd konštatuje, že návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitímovaný. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného č.k. 2OdK/457/2021 zo dňa 2.12.2021 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 236/2021 dňa 9.12.2021. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2021. Šesťročná lehota na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia začala plynúť dňom 29.12.2021 a uplynie dňa 29.12.2027. Žalobca podal žalobu dňa 05.10.2022, teda v zákonnej lehote. Hoci žalobca svoju pohľadávku do konkurzu neprihlásil, keďže bol konkurz zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu, je irelevantné, či si veriteľ pohľadávku do konkurzu prihlásil alebo nie, keďže rovnaký následok – neuspokojenie pohľadávky veriteľa spolu so stratou možnosti jej ďalšieho vymáhania nastane bez ohľadu na to, či si veriteľ pohľadávku v konkurze prihlásil alebo nie. Žalobca tak je preukázateľne veriteľom žalovaného, ktorý bol dotknutý oddĺžením žalovaného a teda súd posúdil, že žalobca disponuje aktívnu vecnou legitímáciou na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia žalovaného, ktorú žalobca preukázal Zmluvou o splátkovom úvere č. 5111591539 zo dňa 12.4.2016, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE zo dňa 9.12.2019, ako aj oznámením o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu zo dňa 2.3.2022.

22. Vzhľadom na splnenie základných procesných podmienok súd pristúpil k posúdeniu ďalších hmotnoprávných podmienok zrušenia oddĺženia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení; keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. e) ZKR a to že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, ďalej podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, že v čase podania návrhu nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, že zo správania sa žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalobca tiež tvrdil, že žalovaný ako zamestnaný bol schopný aspoň čiastočne splácať svoje záväzky a mohol sa dohodnúť na splátkovom kalendári s exekútorom alebo na inom spôsobe riešenia, namiesto toho zneužil inštitút oddĺženia, aby sa zbavil svojich záväzkov v celom rozsahu, čo spochybňuje poctivý zámer žalovaného a jeho úprimnú snahu o riešenie dlhov. Podľa neho žalovaný podal návrh na vyhlásenie konkurzu účelovo a napriek dostatočnému dlhodobému príjmu z pracovnej činnosti odmieta uhradiť dobrovoľne svoje záväzky. Dodal, že poctivý zámer žalovaného spochybnila aj skutočnosť, že po vyhlásení konkurzu žalovaný nekontaktoval žalobcu za účelom riešenia dlhu. Pri posudzovaní skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer u žalovaného súd postupoval miernejšie, nakoľko v spore mal za preukázané, že žalovaný dosiahol len základné vzdelanie a je osobou od ktorej súd nemôže spravodlivo požadovať právne povedomie ako by mal, napr. dlžník s vysokoškolským vzdelaním.

23. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, keďže súd zistil, že neboli splnené podmienky na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 2OdK/457/2021 zo dňa 2.12.2021,

právoplatným dňa 28.12.2021. Súd je toho názoru, že žalobca v konaní nepredložil také dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovaný mal nepoctivý zámer v konaní o oddlžení. Súd v rámci tohto konania ex post vykonal kontrolu poctivého zámeru žalovaného v oddlžovacom konaní a nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali tvrdenie žalobcu, že boli splnené podmienky pre zrušenie oddlżenia žalovaného pre nepoctivý zámer. Naplnenie tej-ktorej skutkovej podstaty nepoctivého zámeru dlžníka preukazuje žalobca – veriteľ (§ 166f ods. 1 ZKR), dlžník má možnosť skutkové tvrdenia žalobcu účinne poprieť, uvádzať ďalšie svoje skutkové tvrdenia a tieto preukazovať a teda preukazovať svoj poctivý zámer. V žiadnom prípade však nie je možné uvedené ustanovenie vykladať tak, že žalobca uvedie len svoje ničím nepodložené závery tvrdiac nepoctivý zámer dlžníka, na základe čoho by sa mal dlžník v konaní o zrušenie oddlżenia „vyvíňovať“ a preukazovať svoj poctivý zámer a opodstatnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalobca v konaní neuviedol rozhodujúce skutočnosti svedčiace o tom, že žalovaný nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR).

24. Podľa § 3 ods. 2 ZoKR v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nespĺnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

25. Z definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa § 3 ods. 2 ZoKR vyplývajú zákonné znaky, ktoré sú predpokladom vzniku platobnej neschopnosti dlžníka fyzickej osoby, ktorými sú existencia aspoň jedného peňažného záväzku po lehote splatnosti 180 dní a objektívna neschopnosť dlžníka tento záväzok plniť. Objektívnou neschopnosťou dlžníka plniť je pritom nutné rozumieť stav, kedy dlžník nemá dostatok objektívnych prostriedkov, aby splatný peňažný záväzok uhradil. Podľa § 1 vyhl. č. 643/2005 Z. z. sa platobne neschopným rozumie ten, koho peňažné záväzky nie sú kryté jeho finančným majetkom. Finančným majetkom sa rozumejú peňažné prostriedky, pohľadávky z účtu, peňažné pohľadávky, dlhové cenné papiere atď. Uvedená vyhláška síce nereflektovala na zmenu definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby v ZoKR účinnnej od 01.03.2017, jej podstata spočíva v nekrytí splatných záväzkov finančným majetkom dlžníka však platí. Podstatou definície platobnej neschopnosti teda nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhradiť v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti. Podľa názoru súdu žalobca neuviedol také okolnosti, ktoré by v rámci zákonnej definície platobnej neschopnosti (existencie splatného záväzku a nemožnosť jeho úhrady zo strany dlžníka v lehote 180 dní po splatnosti) vyvrátili takto zákonom definovanú platobnú neschopnosť ku dňu podania návrhu na oddlžení. Žalobca tvrdil, že žalovaného nie je možné považovať za platobne neschopného, nakoľko pred svojim oddlžením mu boli vykonané zo mzdy exekučné zrážky v prospech žalobcu v určitej sume. Existenciu finančného majetku, a to ani finančných prostriedkov v hodnote spôsobilej na krytie záväzku však žalobca v konaní nepreukázal a ani to len netvrdil. Jeho závery o tom, že pohľadávka bola pred vyhlásením konkurzu čiastočne uhrádzaná zrážkami zo mzdy žalovaného ešte nevyvracajú záver o platobnej neschopnosti žalovaného.

26. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním tvrdným skutočnostiam, že sú naplnené zákonné podmienky zrušenia oddlżenia žalovaného pre jeho nepoctivý zámer. Z obsahu spisu nebolo preukázané, že žalovaný ako dlžník v čase podania návrhu nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. e) a písm. f) ZoKR). Žalobca neoznačil ani nepreukázal hodnotu záväzkov dlžníka, čo je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Žalovaný mal aj iné záväzky, ďalších veriteľov, nielen záväzok voči žalobcovi, s ktorými bol rovnako tak v omeškaní a ktoré bolo potrebné vziať do úvahy na posúdenie platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZoKR. Bez takéhoto posúdenia nie je možné konštatovať nepoctivý zámer žalovaného (dlžníka). Žalobca v spore o zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer, musí súdu preukázať, že dlžník sa tak správal úmyselne. Z vykonaného dokazovania nemá súd za preukázané, že žalovaný podnikol akékoľvek úmyselné konanie, ktorým by sa zámerne priviedol do stavu platobnej neschopnosti a s jednoznačným cieľom zbaviť sa dlhov aj za cenu poškodenia veriteľov, nič tomu nenasvedčuje, naopak boli vykonávané exekučné zrážky zo mzdy žalovaného. Pohľadávky voči žalovanému nevznikli bezprostredne alebo účelne bezprostredne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, o čom svedčí aj zmluva o úvere z roku 2016, z ktorej vyplýva pohľadávka

žalobcu voči žalovanému. Zároveň súd uvádza, že skutkové tvrdenia žalobcu si odporujú, nakoľko na jednej strane žalobca uvádza, že žalovaný nebol pred podaním návrhu platobne neschopný a na strane druhej považuje žalovaného za platobne neschopného, ktorý sa do tohto stavu dostal úmyselným konaním. Pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, žalovaný svoj dlh voči žalobcovi splácal prostredníctvom exekučných zrážok zo mzdy. Na základe predložených listinných dôkazov bolo v konaní preukázané, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu bol žalovaný zamestnaný. Súd ďalej zdôrazňuje, že samotná výška určitého príjmu v čase oddĺženia žalovaného nepostačuje pre konštatovanie platobnej schopnosti dlžníka. Žalobca nepreukázal ani neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka, ktorá je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Iný príjem dlžníka okrem toho, aký bol preukázaný v konaní, nebol zistený a ani žalobcom tvrdný. V tomto smere sa javí aj tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal dostatočný príjem na dobrovoľné hradenie svojich záväzkov, za nepreukázané, keď mu nebola známa výška dlhov žalovaného voči ostatným veriteľom.

27. Žalobca opieral svoju žalobu aj o tvrdenie, že žalovaná neprejavil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Ust. § 166g ods.1 ZKR definuje poctivý zámer dlžníka tak, že z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. To znamená, ide najmä o také správanie dlžníka, kedy dlžník prejavuje svoju snahu riešiť svoj dlh tým, že poskytuje v konkurze správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynakladá snahu na zabezpečenie svojich príjmov, pracuje, je zamestnaný, ak obdrží neočakávaný a zároveň nie nepatrný príjem, ponúkne aspoň polovicu z neho veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Nejedná sa síce o taxatívny výpočet možností poctivého zámeru, avšak podstatou a spoločným menovateľom takto definovaného poctivého zámeru dlžníka je podieľanie sa na procese konkurzného konania, snaha dlžníka aktívne aj po oddĺžení riešiť svoje zárobkové pomery, pracovať a v prípade neočakávaného a nie nepatrného príjmu, poskytnúť veriteľom aspoň polovicu z neho na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Pokiaľ sa teda na strane dlžníka z hľadiska jeho príjmov po podaní návrhu na oddĺženie nič nezmení, tj. dlžník neobdrží neočakávaný a zároveň nie nepatrný príjem, nie je povinný na výzvu veriteľa splácať jeho pohľadávku, resp. jej aspoň čiastočnou úhradou prejavíť svoj poctivý zámer a teda nie je možné z opačného konania dlžníka, tj. neuhradenia ani časti pohľadávky, vyvodíť jeho nepoctivý zámer.

28. Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola preukázaná ani tvrdená existencia nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Napriek tomu, že súd posúdil ako nespornú skutočnosť to, že žalovaný mal pravidelný príjem pred vyhlásením konkurzu, ako aj po vyhlásení konkurzu, súd sa nestotožnil s názorom žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného spočívajúcom v tom, že nepoctivý zámer vyplýva z toho, že žalovaný má pravidelný príjem, teda môže a mohol po vyhlásení konkurzu ďalej splácať svoje dlhy. Súd má za to, že žalobcom tvrdená interpretácia skutočnosti neplnenia záväzku žalovaným po vyhlásení konkurzu ako skutkovej podstaty nepoctivého zámeru je v rozpore so základným princípom inštitútu oddĺženia. Inými slovami takýto výklad by podľa súdu popieral zmysel oddĺženia formou konkurzu, pretože by to znamenalo, že by prakticky nikto, kto bol zamestnaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, nemohol využiť inštitút oddĺženia a bol by a priori označený za osobu s nepoctivým zámerom. Zákon v § 166c ZKR taxatívne vymedzuje okruh pohľadávok, na ktoré sa oddĺženie podľa § 166e ZKR nevzťahuje, t. j. oddĺžením nedotknuté pohľadávky. Aj napriek oddĺženiu dlžníka, veriteľom zostáva zachované právo domáhať sa plnenia z týchto záväzkov a na tieto záväzky sa nevzťahujú účinky § 167e a § 167f ZKR. Pohľadávka, ktorou disponuje žalobca nie je nedotknutou pohľadávkou, ale naopak je pohľadávkou podľa § 166a ZKR, t.j. tou ktorá sa uspokojuje konkurzom. Od dlžníka preto nemožno očakávať, že dokáže splácať všetky svoje záväzky, ak má viacerých veriteľov a po procese oddĺženia nemôže samotný dlžník ani nahrádzať funkciu správcu konkurznej podstaty a vlastným výpočtom zistiť, ako môže aj naďalej svojich veriteľov uspokojovať a akú čiastku zo svojho mesačného príjmu im môže uhrádzať. Od dlžníka nemožno spravodlivo požadovať, aby konal s odbornou starostlivosťou, ktorá je kladená na správcu konkurznej podstaty a aby po svojom oddĺžení naďalej pomerne plnil svoje splatné záväzky, a to aj s ohľadom na možné poškodzovanie práv ostatných veriteľov a na to nadväzujúcu trestnoprávnu zodpovednosť. Súd sa preto nestotožnil s tým,

že ak žalovaný po vyhlásení konkurzu sám dobrovoľne neuhrádzal čiastočne splátky svojich záväzkov, tak je takéto konanie dlžníka potrebné posudzovať ako nepoctivý zámer. Súd nevylučuje, že splácanie nevymáhateľnej pohľadávky je prejavom poctivého zámeru oddlženého dlžníka, ale podľa názoru súdu, sa to týka skôr dlžníkov, ktorí prešli procesom oddlženia formou splátkového kalendára a bola im určená príslušná kvóta, v rozsahu ktorej sú povinní veriteľov aj uspokojovať. Dané ustanovenie tak nemožno aplikovať na žalovaného, nakoľko mal viacerých veriteľov a do procesu oddlženia vstupoval preto, že už zo svojich príjmov nebol schopný uhrádzať všetky záväzky voči veriteľom. Rovnako má súd za to, že žalobca nepreukázal, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Tvrdenia žalobcu o takomto počínaní žalovaného sú všeobecné, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia konkrétneho veriteľa. Skutočnosť, že žalovaný s dosiahnutým základným stupňom vzdelania využil oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu oddlžením namiesto využitia možnosti splátkového kalendára, nemožno bez uvedenia a preukázania iných relevantných skutočností považovať za poškodenie veriteľa.

29. Súd vyhodnotil, že nebolo preukázané nepoctivé konanie žalovaného a ani úmysel žalovaného poškodiť veriteľov. Žalovaný využil zákonnú právnu úpravu oddlženia a nespadá do skupiny dlžníkov s nepoctivým zámerom. Dôkazné bremeno preukázať nepoctivý zámer je na žalobcovi a pokiaľ žalobca ako dôvod nepoctivého zámeru uvádzal existenciu platobnej schopnosti, ktorá mala brániť povoleniu oddlženia, bol povinný preukázať svoje tvrdenie a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalovaný bol platobne schopný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalobca však žiadne takéto dôkazy nepredložil. Tvrdenie o čiastočných úhradách pohľadávky ešte nepreukazuje existenciu platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na oddlženie, ale naopak tento stav preukazuje len tú skutočnosť, že žalovaný nedisponoval žiadnym finančným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na krytie pohľadávky žalobcu (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoKR/17/2021 zo dňa 22. 09. 2021).

30. V súvislosti s rozhodnutiami, na ktoré v žalobe poukázal žalobca, súd uvádza, že išlo o rozhodnutia prvoinštančného okresného súdu. Obsahom princípu právnej istoty v Civilnom sporovom poriadku (čl. 2 ods. 2 CSP) je ochrana legitímneho očakávania strany v to, že jeho vec bude rozhodnutá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Týmto sú z vnútroštátnych súdov Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Do tejto skupiny nepatria okresné sudy, konajúce v prvej inštancii. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne vymedzená v čl. 2 ods. 2 CSP. Preto ani v prípade, ak okresný súd dospeje k odlišnému právnemu názoru v porovnaní s iným rozhodnutím okresného súdu, nevyžaduje sa dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu tak, ako je tomu v prípade odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 a 3 CSP). Napriek tomu súd však uvádza, že v skutkovo obdobných veciach nie je ani len na úrovni súdov prvej inštancie ustálená súdna prax, keď v skutkovo obdobných veciach než na aké poukazoval žalobca boli vydané aj rozhodnutia s odlišným právnym záverom (napr. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odi/4/2019 zo dňa 6. júla 2020 a rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 1Odi/1/2019 z 5. augusta 2020).

31. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zrušenie oddlženia žalovaného pre nepoctivý zámer nie je preukázaný. Žalobca sa v danom prípade domáhal zrušenia oddlženia žalovaného z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. e), f) a h) ZKR a § 166 g ods. 1 ZKR, pričom nebol preukázaný ani jeden z dôvodov na zrušenie oddlženia žalovaného pre nepoctivý zámer. Žalobca mal v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 166f ods. 1 ZKR, keďže dôkazné bremeno vždy zaťažuje účastníka, ktorý uplatňuje deklarované právo, teda v danej veci žalobcu. Keďže žalobca dôkazné bremeno neunesol, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. Podľa ustanovenia § 251 CSP, trov konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia o samotnej výške trov konania rozhodne poverený vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

2

6Odi/16/2022

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 10. januára 2024